

רשומות

הצעות חוק

22 בנובמבר 1978

1377

כ"ב בחשוון תשל"ט

צמוד

41

חוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים, תשל"ט-1978.

מבוא

שתי מטרות עיקריות לחוק המוצע בזה:

א. העלאת הענשים על עבירות סחר ועסקאות אחרות בסמים מסוכנים, על החזקתם לצרכי מסחר ועל הדחת קטינים לשימוש בהם. העלאה זו באה לבטא את העמדה הרואה בחומרה רבה את נגע עבירות אלה והמכירה בצורך להילחם בהן עד תרמה. יחד עם זאת ניתן בהצעה ביטוי להבחנה בין עבירות סמים מסוכנים לצורך עסקה בהם, לבין עבירה של החזקת סם או שימוש בו לצריכתו האישית של העבריין: העונש על האחר רונות קל יותר ומותאם יותר למדיניות העונשין של בתי המשפט.

ב. קביעת חוקה (פרוזמפציה בלע"ז) לענין החזקת סם לצרכי מסחר. במקרים רבים, גם כשהמדובר בסוחרים, מתקשה התביעה להוכיח את המסחר עצמו והאישום מוגש על עצם החזקת הסם. במקרים אלה נסב הריכוז על השאלה האם הכמות המוחזקת היא לשימוש עצמי או לצרכי מסחר. מוצע איפוא לקבוע כי החזקת סם בכמות העולה על כמות מסוימת היא החזקה לצרכי מסחר, ואם הנאשם טוען שאין הדבר כן – עליו הראיה.

טבלת הכמויות המפורטת חושבה על בסיס נסיון המציאות, תוך רצון למנוע תוצאה שנטל ההוכחה יוטל בכל מקרה על הנאשם, גם אם המדובר בשימוש עצמי בלבד.

מוצעת גם שורת תיקונים הנוגעים לצד הרישוי והפיקוח על השימוש בסמים.

חוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים, תשל"ט-1978

1. בסעיף 1 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 ו (להלן - הפקודה) -
- (1) ההגדרות של "אופיום גלמי", "אופיום מעובד", "אופיום רפואי", "אקגור-נין", "עלי קוקה", ו"קנבוס הודי" - יימחקו;
- (2) אחרי הגדרת "סם מסוכן" יבוא:
- "רופא" - רופא מורשה כמשמעותו בסעיף 2 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976;²
- "רופא שיניים" - כמשמעותו בפקודת רופאי שיניים, 1945;³
- "רופא וטרינרי" - כמשמעותו בפקודת הרופאים הוטרינריים;⁴
- "רוקח" - רוקח בעל רשיון כמשמעותו בפקודת הרוקחים.⁵
2. בסעיף 6 לפקודה, בסופו יבוא "העובר על הוראות סעיף זה, דינו - מאסר חמש עשרה שנה או קנס חצי מיליון לירות".
3. בסעיף 7 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- (ג) "העובר על הוראות סעיף זה, דינו - מאסר חמש עשרה שנה או קנס חצי מיליון לירות, ואם החזיק בסם או השתמש בו לצריכתו העצמית בלבד, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס חמישים אלף לירות".

דברי הסבר

ולקנס של חצי מיליון לירות, מוצע להבחין - בדרך ההקלה - בין העבירות הנוכרות לבין עבירות של החזקת סם או שימוש בו לצריכה עצמית בלבד וכן עבירות נגדרות לאלה - כמו שימוש בכלים או החזקת חצרים כשהמדובר בצריכה עצמית.

בתי המשפט לא נטו מעולם להחמיר עם עוברי העבירות, האמורות, ועונש המקסימום הקבוע בסעיף 32 לענין זה, מאסר עשר שנים, אינו הואם את העושים שמטילים בתי המשפט.

זה נוסח הסעיפים שמוצע לתקנם:

6. לא יגדל אדם סם מסוכן, לא ייצר אותו, לא יפיק אותו, לא יכין אותו ולא ימצה אותו מחומר אחר, אלא ברשיון מאת המנהל.

7. (א) לא יהוויק אדם סם מסוכן ולא ישתמש בו, אלא במידה שהותר הדבר בפקודה זו או בתקנות לפיה, או ברשיון מאת המנהל.

(ב) האמור בסעיף זה בדבר איסור החזקה אינו חל על סם מסוכן הנמצא במעבר שהותר לפי פקודה זו.

9. (א) המחזיק חצרים לא ירשה להשתמש בהם לשם הכנת סם מסוכן, שימוש בו, מכירתו או עשיית עסקה אחרת בו, שלא בהיתר.

1 סעיף הגדרת "סם מסוכן" בסעיף 1 לפקודה היא "חומר המפורט בתוספת". מאחר שמדי פעם מתגלים סמים מסוכנים חדשים וכן המרי גלם חדשים ליצירתם, לרבות צמחים והלקיחה שמהם לא ידעו בעבר להפיק סם מסוכן, מוצע להעביר לתוספת את ההגדרות של כל החמרים שמהם ניתן להפיק סם מסוכן, ולהוציאן מסעיף 1 לפקודה. לפי זה לא יהיה צורך להעסיק את הכנסת בתיקון הפקודה לשם שינויים בהגדרות אלה. שינויים מסוג זה יעשה שר הבריאות באישור ועדת העובר דה והרווחה של הכנסת, בהודעה ברשומות בהתאם לסעיף 41 לפקודה.

בפקודה נזכרים רופאים, רופאי שיניים, רופאים וטרינריים ורוקחים, אך לא נאמר בה במפורש כי המדובר בעליו מקצועיות רפואיים מורשים לעסוק במקצועם בישראל לפי החוק הקיים. מוצע, על כן, להוסיף הגדרות לבעלי מקצועות אלה כדי למנוע ספקות.

סעיפים בסעיפים אלה מוצעת החמרת העונש על עבירות ייצור, הכנה והפקה של סמים, החזקת ושימוש שלא לצריכה עצמית, החזקת חצרים לשם הכנת סם מסוכן או שימוש בו והחזקת כלים לצרכים האמורים. עם העלאת העונש לחמש עשרה שנות מאסר

1 דלגי מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.
 2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 524.
 3 ע"ד 1945, תוס' 1, עמ' 1.
 4 חוקי אי"י, כרך ב', פרק קמ"ח, עמ' 1502.
 5 חוקי אי"י, כרך ב', פרק ק"י, עמ' 1102.

- תיקון סעיף 9 4. בסעיף 9 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר חמש עשרה שנה או קנס חצי מיליון לירות, ואם עבר עליהן אגב החזקת סם מסוכן או שימוש בו לצריכתו העצמית בלבד, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס חמישים אלף לירות."
- תיקון סעיף 10 5. בסעיף 10 לפקודה, בסופו יבוא "העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר חמש עשרה שנה או קנס חצי מיליון לירות, ואם היו הכלים לשימוש בצריכתו העצמית בלבד, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס חמישים אלף לירות."
- תיקון סעיף 11 6. בסעיף 11 לפקודה –
- (1) המלים "בעל רשיון", בכל מקום שהן מופיעות – יימחקו;
- (2) בפסקה (3), במקום "קנה" יבוא "השיג" ובמקום "ושהמכירה היתה" יבוא ושהסם נופק".
- הוספת סעיף 19א 7. אחרי סעיף 19 לפקודה יבוא:
- 19א. העובר על הוראות סימן זה, דינו – מאסר חמש עשרה שנה או קנס חצי מיליון לירות."

דברי הסבר

- סעיף 7 סימן ב' בפרק ג' עוסק בעבירות של יצוא, יבוא, מסחר, הספקה ותיווך של סם מסוכן, של הובלת סם במעבר והטיתו ושל טלטול סם מסוכן במעבר או פגיעה בו. לכל אלה העונש הקבוע בחוק הוא העונש שלפי סעיף 32 הנ"ל, ומוצע להחמיר בעונש ולהעמידו על מאסר חמש עשרה שנים ועל קנס חצי מיליון לירות.
- וח נוסח הסעיפים הקובעים את העבירות:
13. לא ייצא אדם סם מסוכן, לא ייבא אותו, לא יקל על ייצואו או ייבואו, לא יסחר בו, לא יעשה בו שום עסקה אחרת ולא יספקנו בשום דרך בין בתמורה ובין שלא בתמורה, אלא אם הותר הדבר בפקודה זו או בת קנות לפיה או ברשיון מאת המנהל.
14. לא יתווך אדם – בין בתמורה ובין שלא בתמורה – בפעולה אסורה לפי סעיף 13.
15. לא יוביל אדם סם מסוכן במעבר דרך ישראל אלא מארץ שמותר לייצאו ממנה ואל ארץ אחרת שמותר לייבאו אליה; בא הסם מארץ שהיא מבעלות האמנה – תנאי נוסף הוא שיהא עם הסם היתר יצוא או היתר הטיה ברתוקף.
16. (א) סם מסוכן שהובא לישראל במעבר, לא יגרום אדם להטייתו למקום יעוד שאינו המקום שאליו נשגר מתחילה, אלא על פי היתר הטיה.
- (ב) סם במעבר, שיש עמו היתר יצוא או היתר הטיה מאת רשות מוסמכת של ארץ חוק, יראו את ארץ היעוד לפי האמור בהיתר כארץ אשר אליה נשגר הסם מתחילה.
- (ב) לא יהיה לאדם ענין בניהול חצרים המשמשים למטרה כאמור בסעיף קטן (א).
- (ג) לא יהיה אדם נוהג לבקר במקום שנועד לשימוש בסמים מסוכנים.
10. לא יהיו ברשותו של אדם כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או המיועדים לשימוש בו, שלא בהיתר."
- סעיף 6 סעיף 11 לפקודה ענינו החזקה מותרת, והוא מורה לאמור:
11. לענין פקודה זו, החזקת סם כמפורט בהלק ב' לתוספת מותרת באחת מאלה:
- (1) המהויק הוא רוקת בעל רשיון והסם מוחזק בחצריו שיש לו רשיון עליהם;
- (2) המהויק הוא רופא בעל רשיון, רופא שיניים בעל רשיון או רופא וטרינרי בעל רשיון, ולפי חיקוק הדן ברופאים, ברופאי שיניים או ברופאים וטרינריים מותר לו להחזיק סם כאמור;
- (3) המהויק מוכיח שהוא קנה את הסם שבהחזקתו מרוקת בעל רשיון ושהמכירה היתה לפי הוראות פקודת הרוקחים, או שהושג מרופא או מרופא וטרינרי הרשאים לפי הדין לספק סמים או תרופות;
- (4) הדבר הורשה בתקנת לפי פקודה זו.
- לפסקה (1): ראה דברי הסבר לסעיף 1 (2) לעיל.
- לפסקה (2): מוצע שהחזקה תהיה מותרת גם אם הסם לא נקנה מהרוקת, ובלבד שניפוקו היה לפי פקודת הרוקחים.

8. בסעיף 21(א) לפקודה, במקום "עשר שנים" יבוא "עשרים שנה או קנס חצי מיליון לירות".
 היקון סעיף 21
9. בסעיף 22 לפקודה, במקום "בהיותו רופא או לפי הוראות רופא" יבוא "בהיותו רופא או רופא שיניים, או לפי הוראת רופא או רופא שיניים".
 היקון סעיף 22
10. בסעיף 27 לפקודה, בסופו יבוא "העובר על הוראות סעיף זה, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס חמישים אלף לירות".
 היקון סעיף 27
11. במקום סעיף 28 לפקודה יבוא:
 "חיפוש 28. סמכויות שוטרי לפי סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, יהיו בתוקף לו גם לענין עוונות לפי פקודה זו."
- חלפת סעיף 28

ד ב ר י ה ס כ ר

אותיהם, כדי שגם הם יוכלו לתת או להורות לתת סמים מסוכנים לקטינים לשם טיפול רפואי.

סעיף 10 לאור ביטול סעיף העונשין הכללי, הוא סעיף 32, מוצע לקבוע עונש למי שעובר על הוראות סעיף 27 לפקודה.

סעיף 11 סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, אומר: "25. שוטרי רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולהפש בכל בית או מקום אם -

- (1) יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב;
- (2) תופש הבית או המקום פונה לעזרת המשטרה;
- (3) אדם המצוי שם פונה לעזרת המשטרה ויש יסוד להניח שמבוצעת שם עבירה;
- (4) השוטר רודף אחרי אדם המתחמק ממעצר או גמלט ממשמורת חוקית."

סעיף זה הוא מקור הסמכות גם לחיפושים לצורך גילוי עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים, באשר העבירות המוגדרות בה הן עתה פשעים. משמוצע להפוך לעונות את העבירות של החזקת סם מסוכן ושימוש בו לצריכה עצמית, יחדל מקור הסמכות לחיפושים לענין עוונות אלה, בעוד שהצורך בחיפושים לגילוי סמים מסוכנים אינו חדל, גם אם עשוי להסתבר בסופו של דבר שהמדובר בצריכה עצמית בלבד. מוצע לכן להסמיך שוטרי לחפש בלא צו חיפוש גם במקרים של חשד שנעברו עוונות לפי הפקודה.

מצד אחר, סעיף 28 הקיים לענין חיפוש הוא מיותר לאור הוראות הפקודה הנ"ל, ומוצע לבטלו. וזו לשון הסעיף:

"28. (א) ראה שופט בית משפט שלום שיש יסוד סביר לחשוד, כי בניגוד להוראות פקודה זו או כל תקנה לפיה יש בהחזקתו או בשליטתו של אדם, בחצרים כלשהם,

17. לא ירחיק אדם סם מסוכן מהרכב שבו הובא ליש" ראל במעבר, ולא יטלטל אדם סם מסוכן בישראל לאחר שהורחק כאמור, אלא לפי רשיון הרחקה מאת מנהל אגף המכס והבלו.

(ב) נתינתו וסירובו של רשיון הרחקה, כאמור מסורים לשיקול דעתו המוחלט של מנהל אגף המכס והבלו.

18. סם מסוכן שבמעבר, לא יתנוו אדם לתהליך העשוי לשנותו שינוי מהותי ולא יפתח ולא ישבור במזיד אריזה המכילה אותו, אלא לפי הוראות המנהל ובדרך שהורה."

סעיף 8 סעיף 21 עוסק בעבירה של הדחת קטינים לסמים מסוכנים וזו לשונו:

"21. (א) הערשה אחת מאלה, דינו - מאסר עשר שנים:
 (1) נותן לקטין סם מסוכן;
 (2) בהיותו אחראי לקטין מניח לו להשיג סם מסוכן או להשתמש בו;
 (3) משדל קטין להשיג סם מסוכן או להשתמש בו.

(ב) לענין סעיף זה, "אחראי לקטין" - הורה, לרבות הורה חורג, מאמץ, אפוטרופוס או מי שהקטין נמצא במשמורתו או בהחזקתו."

בהיות העבירה חמורה ביותר, מוצע להעלות את עונש המקסימום הצפוי לעובר עליה מעשר שנות מאסר לעשרים שנות מאסר וכן להעלות את הקנס לחצי מיליון לירות. סעיף 25 לפקודה מורה על מאסר חובה על עבירה זו.

סעיף 9 סעיף 22 לפקודה מסייג את איסור מתן סמים לקטינים וזו לשונו:

"22. סעיף 21 לא יחול על מי שעשה את המעשה לשם טיפול רפואי, בהיותו רופא או לפי הוראת רופא, או בנסיבות חוקיות אחרות."

מוצע להרחיב את הסייג גם לגבי רופאי שיניים והור-

6 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

12. בסעיף 30 לפקודה, במקום "בשל החזקת סם מסוכן או שימוש בו בעבירה על הוראות פקודה זו" יבוא "בשל עבירה לפי פקודה זו".

תיקון סעיף 30

13. בסעיף 31 לפקודה, אחרי פסקה (2) יבוא:

תיקון סעיף 31

"(3) מי שהחזיק סם מסוג המפורט בתוספת השניה בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו - חזקה שהחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור."

14. במקום סעיף 32 לפקודה יבוא:

החלפת סעיף 32

32. בית המשפט רשאי להטיל על מי שהורשע בעבירה לפי פקודה זו, למעט בעבירה שנעברה לצריכתו העצמית של הנאשם, קנס פי חמישה משווי הסם שבו נעברה העבירה או משווי טובת ההנאה שהושגה בעבירה, או את הקנס שנקבע במפורש לעבירה, הכל לפי הסכום הגדול יותר."

"קנס לפי שווי או טובת הנאה"

15. בסעיף 39 לפקודה -

תיקון סעיף 39

(1) בפסקה (3), במקום "המכירה" יבוא "ההספקה";

(2) בסופו יבוא:

"(5) לקבוע הוראות בדבר בקורת ופיקוח על סמים מסוכנים שבידי רשויות המדינה ומוסדותיה, ובלבד שהוראות אלה לא יחולו על מוסדות צבא-הגנה לישראל אלא על דעת שר הבטחון ולא על מוסדות משטרת ישראל אלא על דעת שר הפנים."

דברי הסבר

בנסיבות שאינן חמורות, שבהם עדיף משפט מהיר בבית משפט השלום - גם אם העונש שיוטל לא יעלה על שלוש שנות מאסר - על פני עונש חמור לאחר משך הליכים ארוך בבית המשפט המחוזי.

סעיף 13 לאור ההבחנה בעונשים בין עבירות של עסקאות בסמים לבין עבירות של צריכת עצמית, ולאור הקשיים הכרוכים בהוכחת מטרת החזקתו של סם - מוצע לקבוע חוקה, שהיא למעשה מסקנה טבעית מהנסיבות, כי החזקת סם מסוכן מעל לכמות מסוימת הסבירה לצורך שימוש עצמי - היא החזקה לצרכי מסחר. כמויות הסמים, שאליהן מתייחסת החוקה, מפורטות בתוספת השניה והן הושבו לאור נסיון המציאות וסוגי הסמים הנפוצים בשוק.

סעיף 14 התוראה המוצעת מאפשרת הטלת קנס מוגדל לפי שווי הסם שבו נעברה העבירה, וזאת בדומה להוראה בסעיף 63 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. אולם בעוד שחוק העונשין משלש את הקנס, הרי שבעבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים עשוי גודל הקנס להיות פי חמישה משווי הסם שבו נעברה העבירה או משווי טובת ההנאה.

סעיף 15 סעיף 39 לפקודה הוא סעיף התקנות, ולפי פסקה (3) אפשר בתקנות להסדיר את המכירה והחלוקה של סמים מסוכנים. מוצע שהתקנות יוכלו להסדיר גם הספקה שלא דרך מכירה. לפי סעיף 42 לפקודת הפרשנות, אין חיקוק בא לגרוע

סם מסוכן או מסמך לעסקת סמים, רשאי הוא ליתן צו חיפוש המסמך כל שוטר -

(1) להיכנס לחצרים שצוינו בו ולחפש בהם ואצל כל אדם המצוי שם;

(2) אם יש יסוד לחשוד שנעברה עבירה לפי פקודה זו לגבי סמים שנמצאו בחיפוש כאמור, או שמסמך שנמצא שם הוא מסמך לעסקת סמים - לתפוס ולעכב את הסמים או המסמך.

(ב) צו חיפוש לפי סעיף זה תקפו חודש אחד מיום נתינתו ויחולו עליו הוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, למעט סעיף 26.

(ג) בסעיף זה, "מסמך לעסקת סמים" - מסמך הנוגע לעסקה, אף אם לא הושלמה, שהיא עבירה לפי פקודה זו, ולענין עסקה שנעשתה או שהתכוונו לעשותה במקום שמחוץ לישראל - מסמך הנוגע לעסקה שהיא עבירה לפי הדין שבתוקף שם.

סעיף 12 סעיף 30 לפקודה מורה לאמור:

30. מותר להעמיד אדם לדין לפני בית משפט שלום בשל החזקת סם מסוכן או שימוש בו בעבירה על הוראות פקודה זו, ומשהורשע בו יוטל עליו עונש שאינו עולה על מאסר שלוש שנים או קנס עשרת אלפים לירות.

בעבירות לפי הפקודה שהן פשעים מוסמך לדין בית המשפט המחוזי. אולם גם בעבירות אלה ייתכנו מקרים

16. בסעיף 41 לפקודה, במקום הסיפה המתחילה במלים "לשנות את התוספת" יבוא "לשנות את התוספות, להוסיף עליהן או לגרוע מהן, ולהתנות בהן תנאים".

17. (א) התוספת לפקודה תסומן "תוספת ראשונה", ובכל מקום בפקודה או בחיקוק אחר המאזכר את התוספת יבוא "התוספת הראשונה".
(ב) אחרי התוספת הראשונה לפקודה יבוא:

"תוספת שנייה"
(סעיף 31(3) ר-41)

בתוספת זו -

"סם" - לרבות כל תכשיר, תרכובת, תערובת או תמיסה המכילים סם, ולרבות המלחים, האסטרדים, האתרים והאיוזומרים של אותו סם;
"גרם נטו" - משקל הסם נטו מחוץ כלל משקל התכשיר, התרכובת, התערובת או התמיסה.

הכמות	סם	הפרט בתוספת הראשונה
		חלק א' - סימן א'
15.000 גרם	קנבוס הודי	1
15.000 גרם	קנבוס תרבותי	2
15.000 גרם	שרף של קנבוס תרבותי	3
2.000 גרם	אופיום גולמי	5
2.000 גרם	אופיום מעובד	6
		סימן ב' 1
3 יחידות כלשהן כפי שהן מופיעות בסחר	לס"ד	

דברי הסבר

סעיף 16 סעיף 41 קובע: "41. שר הבריאות רשאי, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת ובהודעה ברשימות, לשנות את התוספת, להוסיף עליה או לגרוע ממנה, ולהתנות בה תנאים." כיון שבסעיף 16 להצעה מוצע להוסיף תוספת שנייה לפקודה, מוצע להחיל את הוראות סעיף 41 גם על תוספת זו.

סעיף 17 הסמים ואת הכמויות לפי סוגי הסמים השונים לצורך החוקה האמורה בסעיף 12 להצעה. הסמים המפורטים בה הם אלה הנפוצים בסחר הבלתי חוקי והכמויות הקבועות בה מביאות בהשגות את האפשרות להתחזק לא רק מזה אחת אלא גם מספר מגוון של סם לצריכה עצמית.

מכל זכות של המדינה או להטיל עליה חובה, אלא אם נאמר בו במפורש. מכיון שכך, אין פקודת הסמים המסווגים חלה על המדינה, וכך פטורים מוסדות המדינה מהצורך ברשיון לגידול ולייצור של סמים מסוכנים, מהצורך ברשיון להתחזקת סם מסוכן ולשימוש בו, וכן גם מהתוראות בדבר שמירת סמים מסוכנים ורישום הספקתם בבתי החולים. גם סמכויות הפיקוח אינן חלות לגבי מוסדות המדינה.

מוצע על כן להסמיך את שר הבריאות לקבוע בתקנות הוראות לבקורת ופיקוח על סמים מסוכנים שבידי רשויות המדינה ומוסדותיה, ובלבד שהוראות אלה לא יהולו על מוסדות צבא-הגנה לישראל אלא על דעת שר הבטחון ולא יהולו על מוסדות משטרת ישראל אלא על דעת שר הפנים.

הכמות	הסמ	הפרט בתוספת הראשונה
		חלק ב' -
		סימן א'
0.300 גרם	קוקאין	19
0.300 גרם	הרואין	42
0.150 גרם	מתאדון	55
0.300 גרם נטו	מורפין	63
0.300 גרם תכולת מורפין נטו	משרת אופיום	74
1.000 גרם נטו	פתידין	82
		סימן ב'
0.200 גרם נטו	אמפטאמין	1
0.200 גרם נטו	דכסאמפטאמין	2